



รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง

และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ ๒๒๖๐/๒๕๕๕

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อมารัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายทวี ฌ ลำปาง

๒. นายกิตติ แก้วทับทิม

๓. นายชยัน วิพรหมชัย

๔. นายเจริญ คันธวงศ์

๕. นายเจือ ราชสีห์

๖. นายชัยรัตน์ วงศ์วีรธร

๗. นายชาญณรงค์ ปราณณีจิตต์

๘. นายชูศักดิ์ สุพรรณเทพภูษิต

๙. นายธนิช มาสีพิทักษ์

๑๐. นางสาวนริศรา แดงไผ่

๑๑. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง

๑๒. พันตำรวจเอกหญิง พรพิมล อุดมโชติ

๑๓. นางพัชรินทร์ มั่นปาน

๑๔. นายพิชิต ชื่นบาน

๑๕. นายพีระเพชร ศิริกุล

๑๖. นายเพิ่มศักดิ์ ศุภโกศล

๑๗. นางมนพร เจริญศรี

๑๘. นายเรวัต สิริกุล

๑๙. รองศาสตราจารย์เรืองยศ แสนภักดี

๒๐. นายวัชร เพชรทอง

๒๑. นายวาสิต พยัคฆบุตร

๒๒. นายวิทยา แก้วภราดัย

๒๓. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์

๒๔. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์

๒๕. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์

๒๖. นายวิวัฒน์ชัย โทตระไวศยะ

๒๗. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์

๒๘. นายศุภชัย ใจสมุทร

๒๙. นายสุขุม กันกา

๓๐. นายอนุรักษ ตั้งปณิธานนท์

๓๑. นายอำนาจ ชุณหะวัณ

บัดนี้/...

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

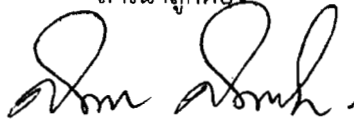
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์

(วิโรจน์ เปาอินทร์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง



(นายสมารถ คัมภีรานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๒๔-๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๒๕

นายเผ่าพันธุ์ นวลส่ง/ร่าง

นางสาวพิมพ์พิชชา คนหมั่น/พิมพ์

นายธวัชชัย เทพรรัตน์/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นายธวัชชัย เทพรรัตน์ , นายเผ่าพันธุ์ นวลส่ง

ครั้งที่ ๒ นายอัครเดช คนชื้อ , นายจาตุรงค์ นาสมใจ

ครั้งที่ ๓ นายจินต์ประเสริฐ ปฐมภาค , นางสาวพิชญานี พรหมด้วง

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อมารัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

- | | |
|---------------------------------|------------------------------------|
| (๑) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ | เป็นประธานคณะกรรมการ |
| (๒) นายวิทยา แก้วภราดัย | เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง |
| (๓) นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ | เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง |
| (๔) นายชัยรัตน์ วงศ์วีระ | เป็นเลขานุการคณะกรรมการ |
| (๕) นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ | เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ |
| (๖) นายศุภชัย ใจสมุทร | เป็นโฆษกคณะกรรมการ |
| (๗) นายพีระเพชร ศิริกุล | เป็นโฆษกคณะกรรมการ |

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายเผ่าพันธุ์ นวลสง นิตกร ระดับปฏิบัติการ สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ กระทรวงยุติธรรม

- | | |
|---------------------|--|
| (๑) นายวัลลภ นาคบัว | ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
กระบวนการยุติธรรม |
| (๒) นายสายชล ยังรอด | นักวิชาการยุติธรรม
ระดับชำนาญการพิเศษ
สำนักงานกิจการยุติธรรม |

๓.๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- พันตำรวจเอก วิชาญญ์วัชร บริรักษ์กุล

รองผู้บังคับการตำรวจนครบาล ๑

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ สำนักงานศาลยุติธรรม

(๑) นายชาญณรงค์ ปราณจิตรต์

ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์

ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

(๒) นายชัยรัตน์ วงศ์วีรธร

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น

ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

๔.๒ สำนักงานอัยการสูงสุด

- นายกิตติ แก้วทับทิม

รองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลแขวง

๔.๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พลตำรวจตรี มานิต วงศ์สมบูรณ์

รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

(๒) พลตำรวจตรี วิชัย รัตนยศ

รองผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมาย

และคดี

(๓) พันตำรวจโท สุรินทร์ สว่างแสง

รองผู้กำกับกองคดีอาญา

๔.๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- นายวรรณชัย บุญบำรุง

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

(นักกฎหมายกฤษฎีกา ระดับทรงคุณวุฒิ)

๕. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๕.๑ กระทรวงยุติธรรม

- นางจิรารัตน์ วนาพัทธ์

นิติกร ระดับชำนาญการ

สำนักงานกิจการยุติธรรม

๕.๒ สำนักงานศาลยุติธรรม

(๑) นางสาวอัมภัสสา ดิษฐอำนาจ

นิติกร ระดับปฏิบัติการ

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม

(๒) นายอดิศร เสนาใหญ่

นิติกร

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม

๕.๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พันตำรวจโท จรัส ธรรมธนารักษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (สัญญาบัตร ๓)

กลุ่มงานคณาจารย์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

(๒) พันตำรวจตรี วีระพงษ์ คล้ายทอง

สารวัตรกลุ่มงานตรวจสอบสำนวน ๔

กองคดีอาญา

๕.๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) นายอภิวัฒน์ จิระศิริโสภณ

นักกฎหมายกฤษฎีกา

(๒) นางสาวพิมพ์สิริ โอหารนนท์

นักกฎหมายกฤษฎีกา

๕.๕ ผู้เชี่ยวชาญประจำตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- นายภูมิพิชัย ธารดำรง

ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ

- พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๕ เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

ไปยังพนักงานอัยการ กรณีเช่นนี้จะนำหลักเกณฑ์ของมาตรา ๑๔๑ ซึ่งใช้กับกรณีที่เป็นการส่งสำนวนการสอบสวน ที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้มาใช้ โดยการส่งเพียงสำนวนการสอบสวนโดยไม่ต้องส่งตัวผู้ต้องหา ไปยังพนักงานอัยการไม่ได้ (ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมายกรณี พนักงานอัยการไม่รับสำนวนการสอบสวน เรื่องเสร็จที่ ๕๓๔/๒๕๔๔)

การที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไม่สามารถส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ ในกรณี เช่นว่านี้ ก่อให้เกิดปัญหาแก่กระบวนการยุติธรรม ด้วยเหตุผลที่ว่า เมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนจนเสร็จ ลื่นแล้วเหลือเพียงการติดตามจับตัวผู้ต้องหาเพื่อนำส่งพนักงานอัยการไปพร้อมกับสำนวนการสอบสวน ในระหว่าง นี้ก็จะเกิดสูญญากาศในการสอบสวนที่ทำให้คดีนั้นไม่สามารถไปสู่การพิจารณาในชั้นพนักงานอัยการได้ ทั้งที่หาก พนักงานอัยการได้พิจารณาสำนวนแล้ว และมีคำสั่งไม่ฟ้อง ผู้ต้องหาที่หลบหนีนั้นก็จะได้ไม่ตกอยู่ในสถานะการเป็น ผู้ต้องหาอีกต่อไป คดีนั้นก็จะได้ยุติ และถ้าหากผู้เสียหายไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ผู้เสียหายก็จะได้นำคดีมาฟ้องคดีด้วยตนเองเสียแต่เนิ่นๆ ก่อนคดีจะขาดอายุความ หรือหากพนักงานอัยการ มีความเห็นควรให้มีการสอบสวนเพิ่มเติม ก็จะได้สั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมไปในระหว่าง การติดตามจับกุมผู้ต้องหาซึ่งจะได้ไม่เป็นการปล่อยเวลาไปให้เปล่าประโยชน์ พยานหลักฐานก็จะไม่สูญหาย และหากต่อมาจับผู้ต้องหาได้ก็จะได้นำคดีต่อไปได้โดยเร็ว ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีเหตุผลโดยชอบอันใดที่ การสอบสวนจะต้องหยุดชะงักเพียงแค่ว่าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไม่สามารถส่งสำนวนการสอบสวนไปยัง พนักงานอัยการได้ ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อทั้งผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และกระบวนการยุติธรรมโดยรวม ทั้งขัดต่อหลักการ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ (๔) ที่กำหนดว่า ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย คู่กรณี ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพยานในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๒ ในปัจจุบันยังไม่สามารถ นำมาใช้แก้ปัญหาแก่กรณีดังกล่าวได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวจึงควรเร่งรัดเสนอแก้ไขประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยบัญญัติให้ชัดเจนถึงการส่งสำนวนการสอบสวนในกรณีที่ผู้ต้องหาซึ่งถูกจับ และได้รับการปล่อยชั่วคราวหลบหนีไป หรือผู้ต้องหาที่หลบหนีจากการควบคุมหรือการขังหรือกรณีที่ไม่มีการจับ แต่พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาแล้วและผู้ต้องหาหลบหนีไป เมื่อได้รับความตามทางสอบสวนอย่างไร ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำความเข้าใจเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมกับสำนวนไปยังพนักงาน อัยการเพื่อพิจารณาได้โดยไม่ต้องส่งตัวผู้ต้องหาไปด้วย

(๖)

๙. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม และข้อสังเกตของคณะกรรมการ
วิสามัญ มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว



(นายชัยรัตน์ วงศ์วีรธร)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้กรณีที่ไม่มีการจับแต่พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหา
แก่ผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการ
ยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

(๒) กำหนดให้กรณีที่ผู้ต้องหาไม่ถูกควบคุมตัวและพนักงานสอบสวนสั่งให้
ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อออกหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องขอผิดฟ้อง
พร้อมกับการขอให้ศาลออกหมายจับ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

(๓) กำหนดให้การขออนุญาตฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๗
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของอัยการสูงสุด
(เพิ่มมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๔) กำหนดให้กรณีที่ผู้ต้องหาซึ่งมิได้ถูกควบคุมตัวให้การรับสารภาพ
ตลอดข้อหา ให้พนักงานสอบสวนสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการ
ยื่นฟ้องต่อศาลโดยไม่ต้องทำการสอบสวนได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๕) กำหนดให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ในส่วนสำคัญหลายประการ และโดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้นำความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ
สมควรแก้ไขบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงให้เป็นไปตาม
หลักการเดียวกันกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบกับปัจจุบัน

สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในบังคับบัญชาของ
ประธานศาลฎีกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี
และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรอื่นตาม
รัฐธรรมนูญ สมควรกำหนดให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี และอัยการสูงสุด
รักษาการในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ _

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและ
วิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
“มาตรา ๗ ในการสอบสวนคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณา
พิพากษาได้ เมื่อมีการจับตัวผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวผู้ต้องหา
พร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวง
ให้ทันภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับ แต่มิให้นับเวลาเดินทาง

ตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหาจากที่จับมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน จากที่ทำการของพนักงานสอบสวนหรือจากที่ทำการของพนักงานอัยการมาศาลเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปด ชั่วโมงนั้นด้วย

ในกรณีที่ไม่มีกรจับแต่พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมทั้งสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวงให้ทันภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาได้รับแจ้งข้อหา แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติจากที่ทำการของพนักงานสอบสวนหรือจากที่ทำการของพนักงานอัยการมาศาลเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย **บทบัญญัติของทวิไม่ปฏิบัติตมตวสั่งตั้งตสวชขร พ้นตวทสขยสขย ให้พ้นตวทสขยสขยมีอวทวชขยผู้ตอชททนั้นได้โดยไม่ได้ชขยมีทวชขยชขย และมีอวทวชขยสขยชขยตวทวหรือตวชขยตวผู้ตอชททนั้นไว้เพื่อส่งพ้นตวทอชขยตวสขยไป และให้พ้นตวทวทวในบรรตททนี้รทวไว้ชขยขงได้ชขยสขย**

ในกรณีที่เกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลให้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปได้อีกคราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามคราว ในการวินิจฉัยคำร้องเช่นว่านี้ ถ้ามีการขอให้ขังผู้ต้องหาด้วยหรือผู้ต้องหาแสดงตัวต่อศาล ให้ศาลสอบถามผู้ต้องหาว่าจะมีข้อคัดค้านประการใดหรือไม่ และศาลอาจเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาชี้แจงเหตุจำเป็น หรืออาจเรียกพยานมาเบิกความประกอบก็ได้

เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องครบสามคราวแล้ว หากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะอนุญาตตามขอนั้นได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมาเบิกความประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล ถ้ามีการขอให้ขังผู้ต้องหาด้วยหรือผู้ต้องหาแสดงตัวต่อศาล ให้ศาลสอบถามผู้ต้องหาว่าจะมีข้อคัดค้านประการใดหรือไม่ ในกรณีเช่นว่านี้ ศาลมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องต่อไปได้คราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองคราว

ผู้ต้องหาจะแต่งตั้งทนายเพื่อแถลงข้อคัดค้านและซักถามพยานก็ได้

ในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หากผู้ต้องหาซึ่งถูกแจ้งข้อหาได้หลบหนีไป ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนต่อไปโดยเร็ว และถ้าการสอบสวนได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งต่อไป โดยให้นำมาตรา ๑๔๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ระยะเวลาการขอผิดฟ้องตามมาตรานี้ได้สิ้นสุดลงในระหว่างที่ผู้ต้องหาหลบหนี และพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง พนักงานอัยการอาจขออนุญาตฟ้องคดีต่ออัยการสูงสุดตามมาตรา ๙ ไว้ก่อนก็ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้นั้น การควบคุมตัวผู้ต้องหาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา แต่กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้เกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าวในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มิได้

ถ้าผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี นำตัวผู้ต้องหามาส่งศาลพร้อมกับการยื่นคำร้องขอผิดฟ้อง และขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ แต่ถ้าผู้ต้องหาป่วยอยู่ในสภาพที่ไม่อาจนำมาศาลได้ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการขออนุญาตศาลรวมมาในคำขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหา โดยมีพยานหลักฐานประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาลในเหตุที่ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหามาศาลได้ ในกรณีนี้ศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้อง ให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาเท่ากับระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ผิดฟ้องนั้น

ในกรณีที่ผู้ต้องหาตกอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หลังจากที่ศาลอนุญาตให้ผิดฟ้องแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการนำตัวผู้ต้องหามาส่งศาลในโอกาสแรกที่จะส่งได้เพื่อขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ ให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาเท่ากับระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ผิดฟ้อง

คำขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาคือขอรวมมาในคำร้องขอผิดฟ้องก็ได้ ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามเดิมก็ได้ กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ศาลจะออกหมายขังผู้ต้องหาหรือมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเกินกว่าเวลาที่กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญากำหนดไว้มิได้

ถ้าผู้ต้องหาไม่ได้อยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่พนักงานสอบสวนได้สั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอออกหมายขังตามมาตรา ๑๓๔ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องขอผิดฟ้องพร้อมกับขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ และให้นำมาตรา ๗ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้อง ให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาเท่ากับระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ผิดฟ้อง แต่ถ้าการขอให้ออกหมายขังดังกล่าวกระทำภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องแล้ว ให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาได้เท่ากับระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ผิดฟ้อง

มาตรา ๘ ในกรณีที่ไม่มีกรจับแต่พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมกับสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวงให้ทันภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แต่มีให้นับเวลาเดินทางตามปกติจากที่ทำการของพนักงานสอบสวนหรือจากที่ทำการของพนักงานอัยการมาศาลเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย

ในกรณีที่เกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลให้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๗ วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

.....

.....